

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

TOATĂ CORESPONDENȚA CU PRIVIRE LA „APOSTOLUL” SE TRIMITE LA MITROPOLIA DIN BUCUREȘTI, PE NUMELE PR. EUGENIU BĂRBULESCU, SUBDIRECTORUL CANCELARIEI ȘI REDACTORUL RESPONSABIL AL FOII.

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 50 lei pe an, pentru cântăreți și paraoliseri 25 lei pe an.

MANASTIRILE DIN EPARHIA Sf. MITROPOLII A UNGRO-VLAHIEI

de IROM. DAMIAN STANOIU

Partea întâia

CĂLDĂRĂȘANI—SNAGOV—ȚIGĂNEȘTI

Cap. I.

*Prietenia românului cu codru. Îndoitul scop al înființării mănăstirilor.
În Codrul Vlăsiei se zidesc cele mai multe mănăstiri din Eparhia Ungro-Vlahiei*

«Codru-i frate cu românul» — a zis cândva poetul.

Și a rostit un mare adevăr, căci cel mai bun tovarăș și prieten drag în vremuri de pace blagoslovită, când cirezile și turmele pășteau nestingherite prin rășișurile pădurilor, iar păstorii își cântau liniștiți doinele în isonul cântăreților de prin ramuri; cel mai credincios tănuitor în vremuri de răsmirițe când desimea frunzelor acoperea ascunzișurile pribegilor; cel mai puternic scut de apărare în zile grele, când grosimea copacilor acoperea trupurile luptătorilor ferindu-i de lovirea săgeților veninatului vrășmaș; cel mai credincios aliat în numeroasele și cumplitele războaie pe care le-a purtat neamul românesc dealungul veacurilor, a fost codrul.

În vremurile de închegare națională a neamului nostru, când noroadale barbare năvăleau dela Răsărit ca corbii după pradă, timp de veacuri, au găzduit codrii la sânul lor pe nenorociții români, cari, ca să-și scape viața, lăsau bordeele cu câte vre'un câine bătrân urlând a pustiu, și se afundau în adâncimea codrilor cu copii în cărcă și cu turme speriate. Și codrul li primea cu bunătate, dându-le fără plată: lemne pentru foc, vânat și smeură și coarne și mure pentru hrană, alungându-le tristețea cu taraturi de lăutari sburători și cu fel și fel de flori care de care mai gingase și mai frumoase; iar pentru turmele de oi și pentru cirezile de vite deschideau chiar în inima lor poeni cu iarbă verde și grasă.

Mai târziu, când puternicul Baiazid—Ful-

gerul, caută să umilească pe Mircea în cor-tul întins cu hapca «la Rovine în câmpii», cerându-i să primească jugul de bunăvoie și să nu-și încerce slabele-i puteri cu ale lui—cărora se plecaseră „toată floarea cea vestită a întregului Apus”, în «codrul clo-cotind de sgomot și de arme și de bucium», se pregătea de luptă mica oaste a marelui voevod, ce peste câteva ceasuri avea să înscrie o pagină glorioasă chiar la înteme-erea țării românești, căci «râul, ramul» îi erau prieteni lui și dușmani puternicului sultan.

Prăvălind copacii din Codrul Cozminu-lui peste oastea leșească, a putut Ștefan cel Mare birui pe un mândru erou polon.

Și atât de mult prețuiau domnii români prietenia codrilor, că Vlad-Țepeș a răsplătit copacii din preajma Brăilei, care-i fu-seseră aliați în lupta cu Hamza-Pașa, fă-cându-le cinstea de a spânzura în vârfurile lor ascuțite capetele prizonierilor turci în frunte chiar cu comandantul lor, care avu-sese nefericirea să cadă prins în mâinele cumplitului voevod.

Iar în balada «*Ștefan Vodă și Codrul*» inspirată desigur de această credincioasă și trainică frăție dintre român și codru, po-etul V. Alexandri, în versuri mișcătoare povestește, cum că rătăcind Ștefan Vodă prin codrul înverzit, amărât că pierduse o bătălie, codrul, înduioșat de tristețea ma-relui voevod îl întreabă:

... „Domn viteaz!

Ce-ți curg lacrimi pe obraz?”

Tresărind din copleșitoarele-i gânduri, Domnul i-i răspunde:

„Ah! Imi plâng ostași mei

Morți luptând ca niște zmei!”

Atunci, codrul roagă pe Vodă să înce-teze plânsul și să prindă din nou curaj, că-i va face ostași din brazii săi, cu care să scape țara „de păgâni și de urgie”. Și, ea prin minune...

Codrul prinse a vui,
Brazii a-și însufleți,
Pe ștejari a mi-i trezi,
Dar copacii mari și mici,
Se făceau ostași voinici,
Și spre domn înaintau...

Și mulți codri, Doamne, mai erau până mai acum câțiva zeci de ani pe pământul românesc! Adică, ce zic mulți, că aproape tot cuprinsul țării era acoperit de păduri. Câmpii, câte una ici-colo, mai toate goale, căci satele de bordeie se așezau prin câte un luminiș de codru, fie de teama străini-lor năvălitori, fie mai ales din pricina unor stăpânitori tirani.

Tot prin rariștile de brazi și de ștejari au ridicat voievozii, boerii și călugării de pe vremuri, mulțimea mănăstirilor și schi-turilor, în care s'au scris cele mai multe pagini din istoria neamului, și care s'au i-rosit sau dărepănat din reaua voință, indi-ferența sau ignoranța și neîngrijirea altor voievozi, boeri și călugări, — rămânând prea puține din câte au fost, unele din ele în așa stare ca să stoarcă lacrimi din ochii cunoscătorilor trecutului.

Ridicând sfinte locașuri de mănăstiri în mijlocul codrilor, un îndoit scop urmăreau fericiți ctitori: de a slăvi pe Dumnezeu și pe sfinții săi cât mai în mijlocul firii, și cât mai departe de pământurile zadarnice ale zădărniceii lumii; și de a avea în zile grele cetăți de adăpost, împrejmuite cu zi-duri groase și înconjurată de lacuri adânci și mlăștinoase, sau de stânci prăpăstioase, de văi adânci și de codri seculari—prieteni cei mai devotați. Aci, în aceste mănăstiri —cetăți, erau ocrotiți și de firea înconjură-toare și mai ales de Tatăl Ceresc, către care uneau glasurile lor ce tremurau de grija patriei, cu glasurile miilor de pustnici care, cu aceeași credință își serveau și țara și pe Dumnezeu.

Cel mai mare codru, atât prin întindere

cât și prin desimea și mărimea copacilor săi, al cărui nume îl vom întâlni de multe ori în articolele următoare, a fost *Codrul Vlăsiei*. Faima acestui codru a rămas de pomină până în ziua de astăzi, și va mai rămâne încă până — sau se vor stinge hoțiile cu desăvârșire și deci nu va mai fi nevoie să i se pomenească numele decât în legende sau tâlhăriile săvârșite pe vremuri în faimosul codru, vor părea adevărate găinării pe lângă uriașele panamale cu tocure și cu omoruri spre care morală modernă împinge societatea a le săvârși în mijlocul orașelor.

Acest grozav codru cuprinde mijlocul Munteniei, începând din jud. Teleorman, atingând spre Sud Bucureștii iar spre Nord Târgoviștea, Ploești — până în jud. Buzău. Eră o masă uriașă de păduri neîntrerupte, țesute în lung și în lat mai ales în jud. Ilfov, de o rețea de văi pline cu apă și de lacuri mlăștinoase.

Dar lumea înmulțindu-se și trebuința de pământ de muncă ajungând din ce în ce mai mare, pădurile au fost în aceeași măsură scoase și desțelenite. Soarta aceasta a avut-o și Codrul Vlăsiei, rămânând multă vreme neatins doar în cuprinsurile Ilfovului, căci aparținea mulțimei mânăstirilor și schiturilor din aceste părți.

La 1877, Grigore H. Grandea, în „Vlăsia și Ciocoi noi” scria: „Vlăsia este și acum una din cele mai întinse și mai bătrâne păduri ale României câmpene. Înainte de 1848, ea se întindea în susul Bucureștilor ca un arc, cuprinzând în sânul ei verde o salbă de mânăstiri, precum: Cernica, Pasărea, Caldărușanii, Țigăneștii, Snagovul, Ghighiu și Ciorogârla, rămurindu-se în sus și în jos cu diferite numiri”.

„Când păgânii treceau Dundrea, pentru a prăda și arde, Vlăsia era cel dintâi li-man, cea mai credincioasă ascunzătoare a familiilor care fugeau de iataganul musul-

man. Boeri, târgoveți și țărani, cu căfel și purcel, toți își scăpau viața în desisul misterios al acestei păduri”.

„Tot într’ânsa își aveau cuibul și cetele haiducilor cari, în timpul domniei Fanari-oșilor, erau răzbundători opincii. Aci, haiducii: Colciag, Clanță, Mândrilă, Tunsul, țineau calea și niveleau averile, luând brisosul dela avuți. Toată albăstrimea din țară ducea groaza Vlăsiei. Haiducimea, sub frunzișul stejarilor seculari, era la largul ei, își râdea de poteră”.

*„De aci și vechea zicătoare, pe care și acum o auzim când este a se vesteji o judecătorie, o casierie, sau alt serviciu public unde funcționarii sunt cu mâna lungă: „Parcă suntem în Vlăsia!” zic cei nedreptățiți, prădați sau asupriți”.*¹⁾

Pomenind aci de Codrul Vlăsiei, negreșit că nu am de gând să descriu isprăvile tâlharilor — fie ei ordinari sau haiduci răsvrățiți împotriva asupritorilor, — în jurul cărora imaginația poporului a făurit nenumărate legende, scoțând pe unii — cu drept sau nu — adevărați eroi naționali. Pricina pentru care mă ocup aci de Codrul Vlăsiei, este, că cele mai multe din mânăstirile pe care voi încerca a le descrie în coloanele „Apostolului”, au fost zidite în cuprinsul lui. Căci, fiind acest vestit codru în imediata apropiere a Bucureștilor, oferind prin această apropiere, și prin însăși sălbăticia sa, minunat liman de adăpost; prin lacurile sale cetăți naturale, precum și hrana pentru călugări, eră foarte firesc ca atâtea locașuri sfinte să ia ființă în chiar mijlocul său.

Din tot cuprinsul Codrului Vlăsiei, cel mai bogat ținut în mânăstiri, a fost — și mai este încă — jumătate de Nord a Ilfovului, căci în aceste părți sunt o mulțime de locuri, mai mult sau mai puțin sănătoase, mai mult sau mai puțin pline de pește

1) V. „Schitul Bălteni din Codrul Vlăsiei” p. 4 — de D. Popescu-Băjenaru.

și de raci, dar mai toate potrivite cerințelor strategiei după vremuri.

Din uriașul codru au mai rămas fășioare și stoluri răzlețe de păduri, căci omul, forțat de trebuințe și distrugător din fire cum e, l'a fărâmițat așezând în locu-i șiruri de sate și întinse lanuri de semănături.

Intr'una din aceste fășii de păduri—cea mai mare îmi pare—rămasă chiar în inima Vlăsiei, în vecinătatea sau în mijlocul unor locuri minunate, sunt trei mănăstiri: Căldărușanii, care își plânge trecutul fără prea mare nădejde în viitor, Țigăneștii fără trecut, iar între ele stă izolată și părăsită în locul Snagovului bisericuța cu osemintele lui Vlad Țepeș, cu un trecut atât de bogat. Ea, deși n'are nici un călugăr s'o mai ocrolească cu toaca de tag, nici o candelă să mai pălpăe cât de slab în negura uitării, va fi totuși întâlnită prea ades în cale de cei ce scriu sau numai citesc istorie.

(va urma)

Mănăstirea Căldărușani. — Este cea mai frumoasă din arhiepiscopia Bucureștilor; cu o situație pitorească deasupra lacului de vreo 5 km. pătrați.

E întemeiată de Matei Basarab și frumos restaurată de mitropolitul Ghenadie. Pagubă că nu mai vin la călugărie elemente tinere, capabile de muncă, cari—pe lângă cucernicile slujbe duhovnicești—să sporească și în celelalte privințe. Cu finele anului 1923 s'a încheiat inventariul, constatându-se, că averea în bani sau în efecte de stat e în valoare nominală

Lei 522.000.—

dar fiind scăzute la preț sunt

cumpărate cu Lei 374.000.—

Acești bani provin din următoarele isvoare în sume rotunde.

1. Excedentul anului 1920/21	Lei	16.000.—
2. » » 1921/22 »		83.000.—
3. » » 1922/23 »		138.000.—
4. dela 1/IV—31/XII 1923		» 150.000.—
	Suma	Lei 387.000.—

Pe lângă aceste sume s'a mai făcut în regie un năvod cu Lei 25.000.— dar valorează peste 60.000 dacă se cumpără

S'a reparat turnul bisericii și crucea căzută, cu Lei 38.000.—

S'a făcut uu grajd de oi cu 16.000 lei și un șopron cu 8.000, total Lei 24.000.—

De primit pe trecut procente dela pământul expropriat Lei 41.000.—

Chirie dela metoc » 3.000.—

Bani gata » 31.000.—

Suma Lei 539.000.—

E de observat, că lacul cu pește nu s'a putut valorifica până acum și nici stuful n'a produs destul; altcum veniturile ar fi fost și mai mari.

Trebuesc date în arendă cu licitație publică.

Se naște acum întrebarea, ce s'a ales din veniturile acestei mănăstiri dela Matei Vodă până la 1920, căci tot venitul e numai din ultimii patru ani? adică după expropriere, rămânând mănăstirea cu 3 sute pogoane de pământ, pe când înainte de exproprierea ultimă avea 1600 pogoane? Iată necesitatea de a se introduce o strictă administrație și control. Dacă în ultimii 4 ani s'au putut face cruțări de peste 500.000 Lei, ce cruțări se puteau face și mai înainte dela secularizare încoace? Deci să nu ne mirăm, că ni s'au secularizat averile.

Cucernici Preoți! Abonați-vă la revista „Lumina sfintei Scripturi“ redactată de preotul

C. MOISE din Dițești-Prahova.

„Foaia creștinilor“ din suburbia Teiu-București,

„Duminica Ortodoxă“ redactată Pr. N. RUNCEANU din Sf. Vineri Herasca

DELA CERCURILE PASTORALE PREOTEȘTI

Cercurile pastorale din [eparhia noastră au intrat în toiul lucrului.

1. În cercul Comneasca-Vlașca s'a ținut o frumoasă ședință în *Vida* sub conducerea preotului Coman, combătându-se în fața poporului patima beției.

Poporul a rămas plăcut impresionat de înprjirea ce i-o poartă biserica și preoții ei.

2. Conferința președinților cercurilor pastorale din Muscel-Câmpulung a cerut prin o moțiune motivată de ravagiile alcoolismului și adresată min. de finanțe o cât mai strictă reglementare a băuturilor spirtoase.

Pentru cercurile pastorale din Muscel-Câmpulung, Pr. protopop N. Proca a comandat broșuri de ale «Institutului biblic», plătind înainte 8000 lei și trimițând om după ele. Pildă bună pentru toți.

3. Președintele cercului *Difești-Prahova*, pâr. C. Moise, ne face plăcuta surprindere, raportând oficial mitropolii, că cercul nu numai că împlinește programul oficial fixat, ci Sfinția Sa punându-se de lucru s'a hotărît a scoate și o foaie a cercului, numită «*Lumina Sf. Scripturi*». Au apărut până acum numerile 1 și 2 de 8 și 10 pagini și se vor continua deocamdată până la 24 numere. Foaia va prezenta credincioșilor noștri credința bisericii ortodoxe în lumina Sf. Scripturi și la urmă se vor constata abaterile sectare. Părintele Moise și-a propus a studia rătăcirile sectare și astfel foaia va umple un gol foarte simțit în chemarea preotească de azi. Recomandăm tuturor preoților această necesară foaie, care costă 20 lei. Cuprinsul ei este așa de potrivit pentru orice parohie, în cât ori unde preotul poate chema poporul Dumineca după amiază, sau la alt soroc potrivit în o sală, unde să i se citească succesiv Nr. apărute.

4. Preotul D. Mușteanu, din București,

asemenea scoate de un an «*Foaia creștinilor din parohia Teiu*» cu îndrumări și sfaturi pastorale creștinești de bun folos. Bunul și zelosul creștin din parohie C. Dumitrescu acopere cheltuelile și scrie și el tot felul de îndrumări bune.

5. Preoții, învățătorii și unii fruntași din cercul pastoral «*Malu-cu-flori*, Muscel, au ținut o frumoasă întrunire culturală în cea mai fruntașă comună din cerc: *Vlădeni*—unde împreună cu poporul și cu fruntașii asistenți—au hotărît a cere onor. ministerului de finanțe:

a) Stricta observare a repausului duminical cu aspre pedepse pentru cei ce calcă legea.

b) Numai românii să poată vinde băuturi spirtoase.

c) Reducerea cârciumelor.

d) Pedepsirea celor beți și a celor unde a băut.

e) Reducerea fabricării spiritului din cereale și oprirea derivatelor mult mai stricate.

f) În cârciumă să nu se dea de băut, spre al consuma acolo.

g) În timpul alegerilor să nu se vândă băuturi.

h) Bălciurile să nu se țină decât în zile de lucru.

i) Funcționarii bețivi să fie demși.

j) Statul ajută facerea de căminuri culturale în comune, înlesnind șezători culturale, distracții, care să atragă pe săteni.

6. *Sătenii contra alcoolismului.*— În ziua de 24 Februarie s'a ținut conferința cercului pastoral-cultural „*Vidra*” în comuna Valea Dragului (Ilfov). Preoții cercului, în număr de 10, au oficiat, în sobor, sfânta liturghie, au ținut predici în fața a mii de săteni.

După amiază, la orele 2 s'a ținut în școală o conferință publică.

A vorbit părintele protopop de la Bu-

dești arătând importanța și rolul cercurilor culturale preoțești.

Păr. Arsenie Popescu dela Vidra a vorbit despre vițiul beției și combaterea lui; protoul Ion C. Popescu dela Valea Dragului a vorbit despre minuni.

Părintele protopop a făcut sinteza celor vorbite și într'o cuvântare impresionată a arătat rostul bisericii pentru cōmbaterea acestui flagel național și creștinesc. S'au împărțit enoriașilor broșura I. P. S. Mitropolitului Primat „Contra beției“. Sătenii au făgăduit că nu vor mai bea băuturi tari alcoolice, și au votat o moțiune, pe care au trimis'o ministerului de finanțe, cerând monopolizarea beuturilor spirtoase.

7. I. P. S. Mitropolitul Primat *Miron*, în

adunarea generală ținută la 24 Februarie 1924 sub prezidența D-lui Dr. în medicină Frantisc Coosky, a fost declarat membru de onoare al Societății „Trezvia“ din Ismail, pentru combaterea beției.

8. *Mulțumita* următoare au trimis'o 18 frunțiși din Podul-Iloaei I. P. Mitropolitului Primat: „Locuitorii creștini din comuna P. I. vă roagă, să primiți respectoasele mulțumite pentru munca ce ați depus'o pentru stabilirea *repausului* Duminical din această comună. Rugăm pe bunul D-zeu, să vă răsplătească fapta creștinească, ce ați făcut'o“. Porunca s'a dat pentru toți. Organele bisericesti să intervie, unde ar mai fi necesar, ca să fie respectată pretutindenea.

COSTUMUL PREOTILOR

În legătură cu circulara Sf. Mitropolii către P. C. protopopi și preoți din No. trecut, dăm aci în copie deciziunea Sf. Sinod din 5 Iulie 1921, în această privință :

a) *În locul rasei sau a giubelei se va folosi de toți clericii mireni din România întregită un pardistiu, iar iarna un palton, care să treacă în lungime mai jos de genunchi și care să-și aibă gulerul și laturile din față răsfrânte și fără nasturi.*

b) *Se menține în felul de astăzi atât reverenda cu ceaprazuri cât și antereul, care ca lungime vor acoperi în totdeauna capătul de jos al pantalonilor.*

c) *Se generalizează brâul, care pe lângă podoabă este și un vesmânt simbolic, reprezentând pentru clericii noștri consacrarea lor lui Dumnezeu. Să fie în culoarea veșmintelor.*

d) *Se generalizează pălăria clericilor ardeleni; iar pentru vremile de călduri se admite pălăria de paie cu borduri largi, în felul celor întrebuintate de clericii basarabeni.*

e) *Părul capului se va purta retezat până în dreptul gulerului, iar barba se va păstra îngrijită, întrucât barba pe pângă podoaba*

fetii și a chipului bărbătesc este și un dar dumnezeesc, care impune și îi întregește celui ce o poartă un chip de autoritate.

t) *Raderea sau tunderea mustății, în sensul de a o reduce fără alt cuvânt de punere în ordine, se va privi ca un delict, care îi va aduce pe contravenienți în fața tribunalelor bisericesti.*

g) *Culoarea obișnuită a veșmintelor se păstrează cea neagră, iar pentru vremile de călduri se admite culoarea deschisă crem sau gris.*

h) *Crotala va fi cea largă în felul obișnuit în vechiul Regat, care îmbracă mult mai bogat și mai impunător pe clerici.*

i) *La oficiile religioase și la prezentările oficiale înaintea autorităților bisericesti de orice natură, se vor întrebuinta tot aceste vestminte de uz zilnic, afară însă de pălărie, care va fi înlocuită, în cazurile acestea de poțcap sau de culion.*

j) *Monahii și arhiereti vor continua să-și poarte costumul lor de până astăzi, fără nict-o modificare, în afară de culori (negre sau deschise) și de pălărie, cari încă li se încuviințează.*

ȘTIRI DIN ALTE PĂRȚI ȘI DELA NOI

Biserica ortodoxă sârbească încă s'a stabilit statul organizării sale unitare în înțelegere cu reprezentanții guvernului. Sa dat bisericii *autonomie*. Statul *acordă acoperirea cheltuelilor* bisericii, vărsând cassa statului în casa patriarhului sârbesc ajutorul anual în 12 rate lunare egale. Episcopiile și parohiile au dreptul a impune credincioșilor *dare de cult specială*. Religia se propune în *școalele primare* de parohi și *învățători de religie*. Supravegherea lor o au episcopii. În *școalele secundare* și *profesionale* religia o predau învățătorii de religie numiți de ministrul cultelor la propunerea chiriarhului. Profesorii și agregatii facultății de teologie se numesc după prealabila înțelegere cu sf. sinod. *Planul* de învățământ religios și manualele se aprobă de Sf. Sinod.

Din acestea reese, că biserica sârbă a obținut deja aceea, ce — în interesul biserici și a statului — am cerut și cuprins și noi în proiectul de lege, prezentat guvernului.

„**Uniunea culturală bisericească**“ din Chișinău a început a scoate o bibliotecă, din care a apărut până acum 2 numere. Recomandăm tuturor broșura No. 2 «Șase cuvântări despre natură» de Inochentie arhiep. Odesa, tradusă de P. S. episcopul Nicodim al Hușilor, din rusește. Prețul 10 Lei. Este o idee lăudabilă, ca clerul Basarabiei să ne deie cu timpul tot ce e bun în vasta literatură bisericească rusă.

Colecte. Preoții din București, Plasa de jos, au colectat pentru «Crucia Roșie», 13.093 Lei. Cei din Câmpulung (Muscel) 1442,50 lei. Cei din T. Măgurele 2165,50.

Predici. În biserica dela Sf. Vineri-He-rasca, unde sunt 3 preoți și un diacon, s'a ținut în pătrarul ultim al anului 1923, 19 predicii. E bine să se continue tot așa și să-i urmeze și alții.

Creștin bun. Bapțiștii din Ilidia (Banat) șiau făcut casă de rugăciuni înaintea locuinții cântărețului Ivan Lazăr dela biserica noastră

bătându-și joc de credința ortodoxă și disprețuind crucea. Cântărețul Lazăr a cumpărat lângă capiște o bucată de teren și a ridicat pe el o cruce cu 10.000 Lei, punând inscripția dela Pavel I. Cor. 1—18: «Cuvântul cruce celor peritori nebunie este, iară nouă — celor ce ne mântuim — puterea lui D-zeu este».

Din Rusia. La moartea dictatorului Lenin ziarele au publicat din nou lista omorurilor săvârșite în Rusia, în timp de 3 ani de către armata roșie a lui Lenin. Au fost tăiați și spânzurați peste 2 milioane de oameni. Jalnica listă este următoarea :

Arhierei	28
Alți preoți	1,215
Profesori	6,575
Medici	8,800
Ofițeri	54,650
Soldați	250,000
Ofițeri jandarmi	10,000
Jandarmi	48,500
Agricultori	12,950
Intelectuali	355,250
Muncitori	192,350
Țărani	815,000

TRECERI LA ORTODOXIE

În cursul anului 1923, au trecut la religia noastră ortodoxă de răsărit un număr de 51 persoane din diferite religii și anume:

Mozaici 24, mahomedani 10, catolici 6, protestanți 3, luterani 3, calvini 1, evangheliști 1, fără religie 3. Total 51.

O mișcare culturală vrednică de imitat

In vederea înființării de cercuri religioase, Tipografia Cărților Bisericești, se poate număra printre acelea, cari a contribuit la înfăptuirea și rezolvarea acestei probleme.

In anul 1922 luna Mai un număr de cinci inițiatori din administrația sus numitei Tipografii compus din : Preoții Manea Popescu, Marin Ionescu, Diacon I. Mateescu (astăzi preot), Petre Fârcășanu și Atanasie Rădulescu cântăreți, fiind pătrunși de o dragoste creștinească, dornici de o cultură religioasă, pun bazele cercului religios la Biserica Sf. Dimitrie din Strada Carol.

Timp de aproape un an, acest cerc reușește a grupa în jurul său aproape 150 membri stabili, explicând Sf. Evanghelie a lui Matei. De aci s'a aruncat prima fâșie de lumină, prin care s'a putut vedea mai bine tendințele protestante urmărite de cercul Cuibu cu Barză (vezi numerile : 19—21—22—24 anul III și 1—2 anul IV). Noua Revistă Bisericească.

Transferat la Biserica Manu Cavafu, Preotul Manea, cercul nu și încetează activitatea; și aci numără astăzi o mulțime de credincioși, cari aleargă setoși de a absorbi cuvântul Domnului rostit prin glasurile predicatorilor săi și încălzit cu dulci cântări bisericești. Iată ce roade poate da când doi sau trei sunt adunați în numele Domnului.

O! cât de frumos ar cadra aceste cercuri de propagandă religioasă, când ar putea fi înjghebate mai la fiecare parohie; sprânceana trufașă a vicleanului diavol ar fi ușor călcată și mândria lui înfrântă.

Să sperăm, că prin glasul «Apostolului» aceste dorinți vor da roadele dorite.

P. FĂRCĂȘANU
Cântăreț
Bis. Sf. Spiridon Nou

REPARAȚII DE BISERICI

Din raportul No. 196 al parohiei Priboeni Muscel, extragem : 1. Biserica din Priboeni de jos ridicată din nou a cheltuit 490.000 lei, din cari 200.000 pantahuza, 5000 dela prefectura M., 5000 dela M. Culte, restul împrumutați cu 20 0/0.

2. Filiala Drăghicești reparații 60.000 lei adunați din sat.

3. Par. Dobrești are material gata și 20.000 lei dela credincioși.

4. In reparatul bisericii din Priboeni de sus 63.000 lei, din cari 14.000 fondul ei, 8000 M. Cultelor, prin îngrijirea preotului 37.000 lei colectată.

5. Filiala sf. Ion Botezătorul cheltuiți 45.000 lei la înveliș, zid și pictură prin stăruința Pr. Tănăsescu din Valea Mare și a locuitorului Ioan Buricel.

6. Bis. păr. Hortiești separat de zidărie și înveliș cu 15.000 lei; e în lucru.

7. Bis. parohială Belet, reparație radicală a învelișului cu 25.000 lei, este în curs de executare.

Plata pentru paza la țară

Publicăm aci adresa No. 3197 din 5 Febr. a. c., a Ministerului Cultelor și Artelor.

Inalt Prea Sfințite,

In referire la adresa Inalt Prea Sfinției Voastre Nr. 81/923, avem onoare a Vă încunoștiința, că Ministerul de Interne cu adresa Nr. 4580 a. c., drept răspuns la intervenirea ce am făcut cu adresa noastră Nr. 66257/923, ne răspunde că s'a depus un proiect de lege pe biourile Adunării Deputaților din inițiativă parlamentară în scopul, ca preoții, învățătorii și orice alt funcționar rural să plătească maximum 100 lei anual pentru paza de zi și noapte făcută prin guarzii comunale plătiți.

Primiți, Vă rugăm, Inalt Prea Sfințite, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

p. Ministru, BRADIȘTEANU

p. Director General, G. Ilioniu